

geren imod borgeren selv. Jeg kan godt være med så langt som til, at vi laver en lovgivning, hvor vi beskytter borgerne mod overgreb fra andre borgere; men hvad borgeren selv gør, og hvordan borgeren selv disponerer, det må borgeren selv finde ud af.

Det er en barnepigementalitet, at man laver en lovgivning, hvor man i den grad prøver at beskytte den enkelte borger mod borgerens egne handlinger. Det her ville svare lidt til, at hr. Jacob Haugaard udvidede sit forslag om medvind på cykelstierne til, at cykelstierne skal føres i rør, og at der skal være mindst 100 m mellem hver cyklist – og så skal rørene i øvrigt være forret med skumgummi, så man endelig ikke kommer til skade, hvis man skulle risikere at falde af cyklen.

Det er en barnepigementalitet uden lige. Vi må overlade til den enkelte borger som forbruger at træffe sine valg og tage konsekvenserne af dem. I sidste samling talte Fremskridtspartiet også imod det daværende lovforslag nr. L 211 om markedsføringsloven. Det drejede sig om den anden del af dette EF-direktivs gennemførelse. Vi er lige så meget imod det her forslag; vi er indædte modstandere af overformynderi.

Forslaget her er overflødigt. Det er et unødvendigt forslag. Det ville være rigeligt og fuldt tilstrækkeligt, hvis man havde generalklausulen, nemlig § 36 i aftaleloven.

Jeg synes, det er en illusion, når man forsøger at sælge dette forslag ved en henvisning til et EF-direktiv. Jeg er helt overbevist om, at med den millimeterpræcise lovgivning, vi har i Danmark, ville EF – eller for den sags skyld EU, som det hedder i dag – ikke bebrejde Danmark noget som helst, hvis vi undlod at gennemføre de ændringer, som justitsministeren her lægger op til.

Lad mig så også sige, at der i den skriftlige fremsættelse til lovforslaget i anden spalte står:

»Indholdsmæssigt medfører dette forslag alene« – og læg mærke til dette ord, alene – »den ændring, at der ved afgørelsen af, om en aftale er en forbruger aftale, som udgangspunkt ikke kan lægges vægt på, om den erhvervsdrivende vidste eller burde vide, at den anden part var forbruger.«

Det vil sige, at man pålægger den erhvervsdrivende et objektivt ansvar. Den erhvervsdrivende skal herefter til at undersøge sine kunder. Jeg synes, det er helt urimeligt, at man pålægger den erhvervsdrivende dette, og at man fratager forbrugerne – borgerne – den ret, de har til at træffe et valg og tage de konsekvenser, det indebærer.

Gunhild Husum (RV):

Justitsministerens lovforslag ligger fint i forlængelse af Det Radikale Venstres ønske om selvfølgelig at gennemføre de civile retlige dele af Rådets direktiv om urimelige kontraktforhold i forbruger aftaler, men også om at forbedre de generelle forhold for forbrugerne.

Justitsministeren har oplyst, at lovforslaget er udarbejdet i en arbejdsgruppe med deltagelse af embedsmænd fra forskellige nordiske lande. Det er fornuftigt, at vi tilstræber fælles fodslag på dette område.

Dermed baner loven også vejen for, at vi i Danmark kan få den praksis, som allerede kendes i de andre nordiske lande, at domstolene kan ændre urimelige aftaler, hvilket er en beføjelse, der ligger ud over, hvad vi i dag kender fra aftalelovens § 36. På baggrund af dette kan Det Radikale Venstre støtte det videre udvalgsarbejde med lovforslaget.

Keld Albrechtsen (EL):

Da mit partis ordfører, hr. Bruno Jerup, desværre ikke kan være til stede, skal jeg meddele, at Enhedslisten naturligvis på ingen måde vil tage hensyn til, om der foreligger et EF-direktiv eller ej, men da indholdet i dette her ser ud til at være særdeles fornuftigt, vil vi støtte det.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Denne gang kan jeg vist ikke takke alle for umiddelbar tilslutning til det hele; men jeg mener dog at kunne sige, at jeg kan takke et flertal for umiddelbar tilslutning til bestemmelserne i lovforslaget.

Der er naturligvis en politisk forskel her i salen med hensyn til ønsket om forbrugerbeskyttelse, og jeg synes, det er blevet afspejlet i ordførertalerne og i de tilkendegivelser, der har været.

Jeg er glad for, at det nordiske samarbejde på området er lykkedes, og at den tidligere justitsminister har taget hensyn til det, så det har kunnet indarbejdes i lovforslaget på den måde, det er sket her. Der er ikke sket nogen forringelser i det samarbejde, selv om vi også går ind i et andet samarbejde.

Jeg mener ikke, der er for megen forbrugerbeskyttelse i lovforslaget. Jeg mener, det betyder et fremskridt for forbrugerne, og det er også derfor, vi har udformet det på den foreliggende måde.

Jeg vil sige til fru Gitte Seeberg, at jeg ikke nærer den betænkelighed ved domstolene i